

Universitätsbibliothek Wuppertal

**DIONYSII || LAMBINI MON-||STROLIENSIS RE-||GII
PROFESSORIS,|| IN || Q. HORATIVM FLACCVM EX FIDE
ATQVE || AVCTORITATE COMPLVRIVM LIBRORVM
MANV-||scriptorum à se emendatum, et aliquoties
recogni-||tum, ...**

Horatius Flaccus, Quintus

Frankfurt/Main, 1577

Ode 26: De Aelio Lamia

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1066)

A κλέος γένεθ', ἢνικ' Ἀριστο-Γειτων Ἰππαρχον κτείνε, καὶ Ἀρμό-
διος. sed fortasse in Lyrico, & maximè Sapphico
carmine licentia maior est. itaque utitur ea inter-
dum Sappho exempli causa: Οἰμῶδες οἶνον δ' ἄδεν ὄρη-
μι: βομβεῦ-Σιν δ' ἀχοαί μου. Et Horat. item Od. 16. lib.
2. non gemmis, neque purpurave-Nale, nec auro.
Idem tamen crebrò diuidit nomina composita in
hexametris. vt Saty. 9. lib. 1. est locus vni-Cuique
suus. Saty. 3. lib. 2. age, si stramentis incubet vnde-
Octoginta annos natus. ibidem, Præterea ne vos ti-
lillet gloria, iure-Iurando obstringam ambo. epist.
ad Iulium Florum libro secundo. Quanto cum
fastu, quanto molimine circum-Spectemus vacu-
am Romanis vatibus adem. epist. ad Pison. de Ar-
te poet. si non offenderet unum Quemque poetarum
lima labor. Est autem interlunium, tempus illud,
quo Sol cum Luna coniungitur, quo tempore ma-
ximæ sunt noctis tenebræ: Varro vocat intermen-
struum: Plinius lunam silentem, aut silentium lu-
næ. vide infra ad Od. 8. lib. 2.

Svb] paullo antè, vel circiter. vt sup. Od. x.

QVÆ SOLET MATR. &c.] quæ solet e-
quas concitare, & ad furorem adigere. Virgil. Ge-
org. 3. Scilicet ante omneis furor est insignis equarū:
Illas ducit amor trans Gargara, transque sonantem
Ascanium, superant monteis, & flumina tranant.
vnde dicuntur ἰππομανεῖν, id est, equire, quod valet
libidine maris ardere, ὄργῳ εἰς ὄχλειαν. Et mulieres li-
bidinosæ, & libidine ardentes dicuntur ἰππομανεῖς,
& ἰππομανεῖν: quamuis aliàs ἰππομανεῖς significet eū,
qui immoderato equorum studio teneatur: & ἰπ-
πομανία immoderatum equorum studium. Hæc à
Germ. Valente. lege Plin. de equarum libidine.

FURIARE] Virg. Æn. 2. furiosa mente Cho-
ræbus. CIRCA IECVR.] iecur sedes est libidi-
nis, vt ostendemus lib. 4. ad Od. 1. Plato quidem
cupiditatem in iecore locat.

VLCE ROSVM] vlceribus madens propter
ardorem libidinis: Itaque Virgil. & ante eum ce-
teri, Tityi iecur fingunt à vulture depastum, per-
petuò renasci. sic Virg. lib. 6. rostroque immanis
vultur adunco Immortale iecur tondens secundaque
pænis Viscera, rimaturque epulis, habitatque sub alto
Pectore, nec requies sibi datur vlla renatis. & Hom.
ὄδ. λ. ἤπι δὲ μιν ἐκάτερθε παρημένω ἢ περ ἔχειρον, &c. id
est, vultures autem duo ei vtrinque assidentes iecur
tondebant.

NON SINE QV.] querèris, quòd iuuentus
hilara magis delectetur edera virenti, & myrto,
quàm frondib' aridis, id est, quòd puellas vetulis
anteponat. ederam Fest' ait esse dictam vel quòd
hæreat, vel quòd edita petat, vel quòd id, cui ad-
hæserit, edat. reliqua lege apud Fest.

PVLLA MAG. ATQVE MYRTO] magisque
gaudeat pulla, id est, subuiridi myrto, subaud.
quàm frondibus aridis. falluntur autem, qui atque
positum putant hoc loco pro, quàm. Nam & su-
prà myrtum viridem nominavit Od. 4. & fiebant
ex myrto corollæ, vt intelligere licet ex eadem
Ode, & ex 7. li. 2. quis vdo Deproperare apio coro-
nas, Curatve myrto? & Ode 15. eiusdem libri, myr-
tum numerat in ijs floribus, seu frondibus, è qui-
bus suaves odores efflantur. tum violaria, & Myr-

tus, & omnis copia narium Spargent oliuetis odorem
Fertilibus domino priori. & Ode vltima huius libri
solam myrtum in conuiuij apparatu vult adhibe-
ri. Simpliciter myrto nihil allabores. & Catull. in carm.
in nuptias Iuliæ & Manlij, virginem Iuliam cum
myrto comparat his verbis: Floridis velut emittens
Myrtus Assa ramulis. Est autem myrtus sacra Ve-
neri, eademque gratissima, vt Oliua Palladi, Po-
pulus Herculi, Laurus Apollini. Virgil. in Meli-
bæo, Populus Alcida gratissima, vitis Iaccho: For-
mose myrtus Veneri, sua laurea Phæbo. & Georg. 1.
de Casare Aug. loquens. cingens materna tempora
myrto. Itaque nonnulli Venerem Myrtiam à myr-
to dicunt esse nominatam, vt scribit Varro lib. 4.
de lingua Latina. Præterea myrtus memoratur in
frondibus felicibus, vt laurus, oliua, &c.

HIEMIS SODALI.] sic Od. 18. lib. 3. crate-
ram Veneris sodalem appellat. & Home. ἰλιάδ. ι. φύ-
ζαν φόβου κρυόεντος ἐπάραυ. Id est, fugam timoris horri-
bilis sodalem.

HEBRO.] Thraciæ fluuius. Est autem Thra-
cia orbis terrarum pars frigidissima, sententia ve-
terum, vt paullo antè diximus.

DE AELIO LAMIA.

Ode 26.

Se, soluto animo, velle Lamiam
laudare.

MVsis amicus, tristitiam, & metus
Tradã proteruis in mare Creticū

Portare ventis, quis sub arcto
Rex gelidæ metuatur oræ,
Quid Tiridatem terreat, vnicè
Securus. ô, quæ fontibus integris
Gaudes, apricos nocte flores:
Nocte meo Lamia coronam,
Pimplæa dulcis nil sine te mei
Profunt honores. hunc fidibus nouis,
Hunc Lesbio sacrare plectro,
Têque, tuasque decet sorores.

MVSIS AMICVS] significat, eum, qui Mu-
sas colat, non facilè à cura, metu, molestia, agri-
tudine, & ceteris animi pestibus inuadi solere. He-
siodus quoque ait in Theogonia, si quis mærore
affectus, poetam, aut cantorem aliquem audierit
vel Deorum, vel superioris ætatis hominum lau-
des canentem, statim omnem ex animo molestiam,
luctumque deponere, his verbis: Εἰ γὰρ τις καὶ
πένθος ἔχων νεοκῆδει θυμῷ ἄζηται κραδίη ἀκαχημένος, αὐτὰρ
αἰοῖδος Μουσῶν θεράπων κλέια παρῆτερον ἀνθρώπων ἡμίση.
μάκαράς τε θεῶς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν, Ἄψ ὄγε δυσφροσυνῶν
ἐπιλήθεται ἕδρα κηδέων Μένμηται. Theocritus autem
Musas

A Musas dicit optimum esse ad amoris vulnus sanandum, remedium ac medicamentum, in Cyclôpe. Οὐδὲν ποτὶν ἔρωτα πρὸς φάρμακον ἄλλο, Νικία, ἔτ' ἐρχεσθαι, ἐμοὶ δοκεῖ ἔτ' ἐπίτασθαι, Ἡ τὰ Περιδέας.

TRISTITIAM ET MET. TRAD.

PROT.] id est, tristitiam, & metum ex animo eijciam: ægritudines, & curas omneis pellam. sic loquuntur poëtæ, cum significare volunt aliquid se obliuisci, aut negligere, aut deponere, ac delere ex animo velle. Homer. ὄδυσσ. θ. ἔπος δ' ἐπιρριβέβακται Δεινόν, ἀφ' αὐτῶν φέροιεν ἀνὰ ράξαισι θύελλαι. id est, si quid autem graue ac molestum dictum est, id ablatum diripiant & dissipent venti, seu procellæ.

Anacreon. Απορίπλονται μέριμναι, Πολυφρόνιδές τε βυλαὶ ἐς ἀλοκτύπως ἀήτας. id est, abijciuntur ac dissipantur curæ, & sollicitæ cogitationes in ventos mare verberanteis, seu maris murmur excitanteis. Idē Εμῶν φρενῶν μὲν αὐραὶ φέρεν ἔδωκα λύπας. id est, animi mei ægritudines auris dedi differendas. Theocr. Διοσκύρ. Ἰσθν τοῖσδε πολλὰ: τὰ δ' εἰς ὕψρον ὄχετο κύμα Πνοῖη ἔχουσ' ἀνέμοιο. habebam talia multa: sed hæc in fluctum maris abstulit venti flatus. Apollon. lib. 1. argon. ἀλλ' ἀνέμοιοι Δῶομεν ἀμπαλακίλω, ὡς καὶ πάρος εὐμενέοτες. id est, at peccatum præteritum ventis tradamus, & vt antea, benevolentiam inter nos colamus. Catull. ad Ortalum. *Ne tua dicta vagis nequicquam credita ventis Effluxisse meo sorte putes animo.* Idem de nuptijs Pelei. *Irrita ventosa linguens promissa procellæ.* Idem ad Alphenum. *Idem nunc retrahis te, ac tua dicta omnia, factæque Ventos irrita ferre ad nebulas aërias finis.* Tibull. eleg. 5. lib. 1. *Hæc mihi fingebam, quæ nunc Caurusque, Notusque, Iactat odoratos vota per Armenios.* & Hor. Ode II. epod. *Vt hæc ingrata ventis diuidat Fomenta.* Lucret. lib. 4. *tu fac ne ventis verba profundam.* Virgil. Æneid. 9. *sed aura Omnia discerpunt, & nubibus irrita donant.*

B PROTERVIS] sic Lucretius petulanteis Euros, seu, vt habent alij libri, auras, dixit lib. 6. *Interdum per seiffa furit petulantibus Euris.*

SUB ARCTO.] duæ vrsæ in regione Aquilonari elucent, altera maior, quæ & Ελική, & ἀμαξά, id est, currus, quia currus similitudinem gerat, appellatur: altera ei propinqua, minor, quæ Cynofura, sic dicta, quod canis caudæ inflexæ similis sit. Callistonem autem Lycaonis filiam à Ioue amatam, & compressam esse: deinde à Iunone cognita in vrsam conuersam, & Dianæ, instar feræ, sagittis configendam esse traditam: postremò à Ioue in cælo collocatam, poëtæ fabulantur. Aratus paullo aliter hanc fabulam narrat, aitque ab his duabus vrsis Iouem, cum puer esset, & cum à Corybantibus custodiretur, educatum esse.

GELIDÆ MET. ORÆ] vel ab ora gelidæ metuatur: vel dic, à quibus Rex oræ gelidæ metuatur. QUID TIRID. TERR.] non admodum sollicitus, quid Tyridates extimescat, aut quis ei bellum inferre cogitet. sic Od. XI. lib. 2. *Quid bellicosus Cantaber & Scythes Hirpinae Quincti cogitet, &c.* quidam libri scripti habent, *Mutridatem*, sed cum litura.

FONTIBVS INTEG.] puris, sinceris, ἐπιληπνέσι. sic Lucret. lib. 4. *inuat integros accedere*

fontes, Atque haurire, iuuatq; nouos decerpere flores.

PIMPLEA DVLCIS.] Musa Pimplea à Pimpleo monte & fonte sic appellata: de quo Strabo lib. 9. Θρακίης τῶν Πιπέριαν, καὶ τὸ Λεῖβητρον, καὶ τὸ Πιμπλῶν ὄρος ταῖς Μούσαις ἀνέδειξαν. Ἐκλιπόντων δ' ἐκαίον, Μακεδόνες γὰρ ἔχουσι τὰ χωρία ταῦτα. Catull. *Mentula conatur Pimplæum scandere montem: Musæ furcillis præcipitem eijciunt.* Callimach. in hymno ad Delum. Ὡς μῦσαι τὸν αἰοῖδον, ὃ μὴ πῖμπλειαν αἰεῖσι, Ἐχθροῖσι.

NIL SINE TE MEI PROS.] codex Donati & nonnulli alij habent, *Nil sine te mei Possunt honores:* quæ lectio non est reijcienda, immò verò fortasse vulgata anteponenda.

HVN C.] Lamiam.

LESBIO SACRARE] decet te & tuas fores hunc immortalitati consecrare fidibus Latinis, & carmine Sapphico, vel Alcaico.

Ode 27.

Ad sodales inter pocula rixanteis, & poculis ipsis pugnanteis: hoc esse barbarorum, inuitatus vt bibat, id se ea lege facturum, si frater Megilla nomen amicæ suæ proferat, vel sibi in aurē dicat.

NATIS in vsu letitiæ scyphis
Pugnare, Thracū est tollite barbarū
Morem: verecundūque Bacchum
Sanguineis prohibete rixis
Vino, & lucernis Medus acinaces
Immane quantum discrepat. impium
Lenite clamorem sodales:
Et cubito remanete presso.

Vultis seueri me quoque sumere
Partem Falerni? dicat Opuntia
Frater Megilla, quo beatus
Vulnere, qua pereat sagitta.

Cessat voluntas? non alia bibam
Mercede, quæ te cumq; domat Venus,
Non erubescendis adurit

Ignibus: ingenuoque semper
Amore peccas quicquid habes, age,
Depone tutis auribus. ah miser,
Quanta laboras in Charybdi.
Digne puer meliore flamma.

Quæ saga, quis te soluere Theffalis
Magus venenis, quis poterit deus?
Vix illigatum te triformi
Pegasus expediet Chimera.

NATIS IN VSVM] Natis, id est, natura factis, πρηνόσιν. alioqui scyphi fiunt ab artifice, non